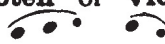

VOORBERICHTEN

I. OVERSCHRIJVING VAN DE GREGORIAANSCH E MELODIE

- a) De **gregoriaansche melodienoot** wordt verbeeld door de noot •
- b) De **liquescentnoten** of **vloeinoten** : cephalicus en epiphonus, door een noot van kleiner formaat
- c) De **ruitnootjes**, ancus vormend, door nootjes van even klein formaat
- d) De **afzonderlijke «virga»** wordt verbeeld door een noot gevolgd door een klein puntje • •
- e) De **«mora vocis»**, insgelijks door een noot gevolgd door een klein puntje • •
- f) Het **«quillisma»** door het teeken ~
- g) De **«groepen»** worden door verbindingsteekens afgelijnd. Deze beantwoorden getrouw aan de «neumatiek» van het «Graduale Romanum».
- h) **«Pressus minor»** wordt aangeduid door een verbindingsteeken tusschen de laatste en de eerste noot van beide groepen
- i) **«Salicus»** wordt onderscheiden van «scandicus», door verdeeling van het verbindingsteeken over de tweede noot van «salicus» die het accent draagt
- j) **«Oriscus»** wordt door een noot van gewoon formaat verbeeld • en onderscheiden van «mora vocis» na de groep
- k) Wanneer **«quillisma»** voorkomt in de tweede helft van een samengestelde groep, verwijst het verdeeld verbindingsteeken tevens naar de noot die het «quillisma» voorafgaat
- l) **«Distropha»** en **«tristropha»** worden onderscheiden door afzonderlijke verbindingsteekens

II. SCHRIJFWIJZE AANGEWEND VOOR «BEGELEIDINGSSTEMMEN»

- a) In de begeleiding wordt naast de zwarte noot • slechts het teeken o gebruikt. Dit teeken heeft een «onbepaalde» waarde, en geldt steeds tot het inzetten van de volgende noot in dezelfde stem.
- b) Wanneer een begeleidingsstem zich aansluit bij een andere stem, wordt deze stemvoering aangeteekend door een «dwarsstreep».
- Deze dwarsstrepen worden niet zelden aangewend om de verdubbeling van stemmen te vermijden, die het orgelspel compliceeren.
- c) Wanneer de basnoot van een akkoord wordt overgenomen door de noot in tenor in het volgende akkoord, wordt deze stemvoering door een stippellijntje aangewezen, enkel om de aandacht te vestigen op het vereischte «legato».
- d) *Item* wanneer tenor van het voorgaand akkoord, basnoot wordt in het volgende akkoord.
- e) Wanneer bas en tenor een gemeenzame noot vormen, dan wordt zulks door een dubbele noot aangeteekend.
- f) Wanneer dan deze twee stemmen unisono voortloopen, bepalen we ons bij het schrijven van een enkele noot.

III. UITVOERING

- a) De begeleiding onderstelt een steeds «aangehouden» orgelspel, behalve bij het einde van elke groote periode, aangeduid door een groote deelstreep getrokken door de twee notenbalken. Bij al de andere rustteekens : namelijk de vierde en de halve deelstreep, die getrouw overeenkomen met die van het Graduale Romanum, moet het laatste akkoord nauw verbonden blijven met het eerste akkoord van de volgende zinsnede (1).
- b) De organisten zullen wel die «passages» onderscheiden welke zich gunstig leenen tot een pedaalbegeleiding. Deze zijn over het algemeen de in «breede ligging» geharmoniseerde deelen. De passages echter in «enge ligging» zijn minder geschikt om met pedaal te worden uitgevoerd, zooals b.v. de eerste inzet van het «Alleluia», waarvan de herhaling in breede ligging zich dan best leent voor het pedaal. De enge ligging treft men ook niet zelden aan bij den inzet van het «vers» na het «Alleluia», alsmede bij den inzet van het tweede deel van het «Graduale».

(1) Uitzonderingen hieraan doen zich voor bij gebeurlijke afwisseling van solo en koor, overeenkomstig met de verandering van klavieren, zooals b.v. bij de herhaling van het «alleluia».